

Den 14. januar 1998

Justitsministeriet

Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K.
33 92 33 40 Telefax 33 93 35 10

Trafikministeriet
Frederiksholms Kanal 27
1220 København K

Ved skrivelse af 10. december 1997 (j.nr. 1997-4401-21) har Trafikministeriet anmodet Justitsministeriet om en udtalelse i anledning af spørgsmål nr. 3 fra Folketingets Trafikudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af færdselsloven (L 100 - bilag 3).

Spørgsmålet har følgende ordlyd:

Spørgsmål nr. 3

Ministeren bedes hos Justitsministeriets lovafdeling indhente en udtalelse om, hvorvidt domstolene har ret i, at faste omregningsregler fra blodalkoholkoncentration til udåndingsluft strider mod retsplejelovens regler om fri bevisbedømmelse.

I den anledning skal Justitsministeriet udtale følgende:

1. Trafikministeren fremsatte den 26. februar 1997 forslag til lov om ændring af færdselsloven (Spiritus- og promillekørsel, mobiltelefoner m.v.) (L 176).

Efter den gældende færdselslov § 53, stk. 1 og 3, straffedes for spiritus-, henholdsvis promillekørsel den, som fører eller forsøger at føre et motordrevet køretøj efter at have indtaget spiritus i et sådant omfang, at alkoholkoncentrationen i blodet under eller efter kørslen overstiger 1,20, henholdsvis 0,80 promille.

Efter forslaget blev grænsen for promillekørsel nedsat fra 0,80 til 0,50 promille. Endvidere blev det efter forslaget ved indsættelsen af ordene »eller tilsvarende alkoholkoncentration i udåndingsluften« gjort muligt at fastslå en overtrædelse af færdselslovens regler om spiritus- og promillekørsel ved såvel en blodprøve som en udåndingsprøve.

Efter lovforslaget blev i færdselslovens § 53, stk. 4, indsat en bestemmelse, hvorefter trafik-

ministeren efter forhandling med justitsministeren fastsatte bestemmelser om, hvilke alkoholkoncentrationer i udåndingsluften der svarer til alkoholkoncentrationen i blodet.

I forbindelse med høringen over lovforslaget udtalte præsidenten for Østre Landsret sig imod en gennemførelse af de foreslåede ændringer af færdselslovens § 53, stk. 1 og 3, vedrørende alkoholkoncentrationen i udåndingsluften i den foreliggende form, da det efter landsrettens opfattelse var i strid med princippet om bevisbedømmelsens frihed, at domstolene skal være bundet af trafikministerens bestemmelse om, hvad der skal til, for at gerningsindholdet er realiseret. Landsretspræsidenten henviste i den forbindelse til pkt. 5 i et notat, der var vedlagt udtalelsen. I dette notat anførtes bl.a. følgende:

»...

Endvidere skal trafikministeren efter forslaget efter forhandling med justitsministeren fastsætte bestemmelser om, hvilke alkoholkoncentrationer i udåndingsluften der svarer til alkoholkoncentrationen i blodet.

Denne del af lovforslaget må give anledning til principielle juridiske betænkeligheder.

Dette havde ikke været tilfældet, hvis ændringen havde ført til en *udvidelse* af gerningsindholdet af spritkørsel, således at der foreligger spritkørsel, *enten* hvis alkoholkoncentrationen i blodet overstiger en bestemt værdi, *eller* hvis alkoholkoncentrationen i udåndingsluften overstiger en bestemt værdi.

Når det imidlertid foreslås, at alkoholkoncentrationen i udåndingsluften skal overstige en værdi, der *svare*r til den gældende grænse for alkoholkoncentrationen i blodet, og at trafikministeren fastsætter bestemmelser herom, som domstolene er bundet til at følge, er der i realiteten tale om, at det foreslås, at domstolene skal være bundet af trafikministerens bestemmelse